

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság határozatát, amellyel nem helyezte a szűkített listára a felperesnek a EuropeAid/117579/C/SV/TR „A török Állami Statisztikai Hivatal információs és kommunikációs technológiai rendszerének fejlesztésére irányuló technikai támogatás – Törökország statisztikai rendszerének javítása” ⁽¹⁾ tárgyban kiírt nemzetközi zárt ajánlati felhívására tett ajánlatát, és más ajánlattevőket vett fel a szűkített listára;
- semmisítse meg azon határozatát, mellyel elutasította a felperes azon kérését, hogy vizsgálja felül a felperessel 2004. december 13-i levelével közölt határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a felperesnek a kereset benyújtásával kapcsolatosan felmerült minden jogi és egyéb költsége és kiadása viselésére, akkor is, ha a keresetet elutasítja.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes társaság ajánlatot nyújtott be a Bizottság EuropeAid/117579/C/SV/TR sz. „A török Állami Statisztikai Hivatal információs és kommunikációs technológiai rendszerének fejlesztésére irányuló technikai segítség – Törökország statisztikai rendszerének javítása” tárgyban kiírt nemzetközi zárt ajánlati felhívására. A megtámadott határozattal a felperes ajánlatát nem helyezték a szűkített listára.

A megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló keresetnek alátámasztására a felperes azt állítja, hogy az alperes megsértette a 1488/1996 rendeletet, a költségvetési rendeletet ⁽²⁾, az azt végrehajtó rendeletet, valamint a 92/50 irányelvet ⁽³⁾ azáltal, hogy olyan értékelési szempontokat használt, melyeket az ajánlati felhívás nem határozott meg megfelelően. A felperes szerint, ha a Bizottság a jelentkezők teljesítményének összehasonlító elemzésére készült, amint azt nyilvánvalóan tette, ezt jeleznie kellett volna az ajánlati felhívásban.

A felperes azt is állítja, hogy az alperes nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett a felperes benyújtott ajánlatának értékelése során. A felperes vitatja a Bizottság értékelését a technikai teljesítményéről.

A felperes végül azt állítja, hogy az alperes, megszegve az EK 253. cikkét, elmulasztotta döntését megfelelően indokolni.

⁽¹⁾ HL 2004/S 187-158886

⁽²⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.)

⁽³⁾ A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 2002.7.24., 1. o.)

François Muller által az Európai Közösségek Számvevőszéke ellen 2005. február 22-én benyújtott kereset

(T-107/05. sz. ügy)

(2005/C 115/54)

(Az eljárás nyelve: francia)

François Muller, lakóhelye: Strasbourg (Franciaország), képviselik: Georges Vandersanden, Laure Levi és Aurore Finchelstein ügyvédek, 2005. február 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Számvevőszék ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- 1) semmisítse meg a felperes 2004. májusi nyugdíjértékelését, és egyben az egyenértékűség elvének tiszteletben tartásával a felperes lakóhelye szerinti ország fővárosára, vagy ennek hiányában az eltérő megélhetési költségek megfelelő visszatükrözéseként arra a helyre megállapított korrekciós együttműködést alkalmazza, ahol a felperes költségei valószínűleg felmerülnek,
- 2) kötelezze az Európai Számvevőszéket a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Keresetének alátámasztásául a felperes a T-35/05. sz. ügy felperesei által előadottakkal azonos jogalapokat és jogi érveket hoz fel.

Suzy Frederic-Leemans által a Gazdasági és Szociális Bizottság ellen 2005. február 22-én benyújtott kereset

(T-108/05. sz. ügy)

(2005/C 115/55)

(Az eljárás nyelve: francia)

Suzy Frederic-Leemans, lakóhelye: Lahas (Franciaország), képviselik: Georges Vandersanden, Laure Levi és Aurore Finchelstein ügyvédek, 2005. február 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Gazdasági és Szociális Bizottság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a felperes 2004. májusi nyugdíjértékesítőt, és egyben az egyenértékűség elvének tiszteletben tartásával a felperes lakóhelye szerinti ország fővárosára, vagy ennek hiányában az eltérő megélhetési költségek megfelelő visszatükrözéseként arra a helyre megállapított korrekciós együtthatót alkalmazza, ahol a felperes költségei valószínűleg felmerülnek,
2. kötelezze a Gazdasági és Szociális Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen ügyben hivatkozott jogalapok és érvek hasonlóak a T-35/05. sz. Elisabeth Agne-Dapper és társai kontra Bizottság ügyben hivatkozottakkal.

Az Olasz Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 4-én benyújtott kereset

(T-110/05. sz. ügy)

(2005/C 115/56)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Olasz Köztársaság, képviseli: Giacomo Aiello, avvocato dello Stato, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. Semmisítse meg a megtámadott rendeletet abban a mértékben, amennyiben nem ír elő semmilyen, a 2777/75/EGK rendelet 14. cikke szerinti rendkívüli intézkedést a baromfihúsipar támogatására a madárinfluenza által érintett, és a szabad mozgást korlátozó állatorvosi intézkedések tárgyát képező zónákban történő elhelyezés lehetősége miatt elpusztult csibék vonatkozásában.
2. kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Olasz Köztársaság kormánya az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt megtámadta az olaszországi tojásipar

támogatásának egyes rendkívüli intézkedéseiről szóló, 2004. december 9-i 2102/2004/EK bizottsági rendeletet ⁽¹⁾ abban a mértékben, amennyiben nem ír elő semmilyen, a 2777/75/EGK rendelet ⁽²⁾ 14. cikke szerinti rendkívüli intézkedést a baromfihúsipar támogatására a madárinfluenza által érintett, és a szabad mozgást korlátozó állatorvosi intézkedések tárgyát képező zónákban történő elhelyezés lehetősége miatt elpusztult csibék vonatkozásában.

Állításának alátámasztására az olasz kormány az alábbi érvekre hivatkozik:

- 1) Az EK 34. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt, a közösségi termelők hátrányos megkülönböztetésének tilalmára vonatkozó elv megsértése, amennyiben Olaszország esetében piac támogatását célzó rendkívüli intézkedéseket csak a tojásipar vonatkozásában fogantatosítottak, a baromfihúsipar vonatkozásában megtagadták a hasonló intézkedéseket, minek következtében a holland tenyésztőkhöz viszonyítva hátrányosan különböztették meg az olasz baromfitenyésztőket, és következképpen megsértették az EK 34. cikk (2) bekezdését.
- 2) A Bizottság hatáskörrel való visszaélése és nyilvánvaló értékelési hibája, mivel azáltal, hogy megtagadta az elhelyezés lehetősége miatt elpusztult naposcsibék vonatkozásában is a piac támogatását célzó rendkívüli intézkedések fogantatosítását, túllépte a baromfihús piacának közös szervezéséről szóló alaprendelet által ráruházott hatáskörét, és értékelési hibát követett el az olasz baromfihúsipar tekintetében, valamint a rendelkezésére álló, a termelési struktúrára vonatkozó adatok vonatkozásában.
- 3) A 2777/75 rendelet 14. cikkének megsértése és téves értelmezése, amennyiben a Bizottság részéről az elhelyezés lehetősége miatt elpusztult naposcsibék vonatkozásában a piac támogatását célzó, rendkívüli intézkedések fogantatosításának indokolatlan megtagadása a 2777/75 rendelet 14. cikkének téves értelmezéséből ered.

Végül a felperes a jogi aktusok indokolási kötelezettségének megsértésére hivatkozik.

⁽¹⁾ HL L 365., 2004.12.10., 10. o.

⁽²⁾ HL L 282., 1975.11.1., 77. o.